

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemana velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemana velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 101.

V Ljubljani, v sredo 2. maja 1888.

Letnik XVI.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEK“

edini katoliško-konservativni slovenski dnevnik

velja za Ljubljano pri opravništvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejemana:

Za celo leto predplačan 12 gl.
„ pol leta 6 „
„ četrt leta 3 „
„ jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računni 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemana za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan 15 gl. — kr.
„ pol leta 8 „ — „
„ četrt leta 4 „ — „
„ jeden mesec 1 „ 40 „

Vredništvo in opravništvo „Slovenca“.

Crispijeva politika.

I.

Crispi ni eden istih mož, ki znajo ceniti molčečnost. Že nekaj časa so na vrsti odkritja skrivnih dogodkov, ki osvetljujejo italijansko politiko. Tako so nekateri italijanski listi nedavno pripovedovali, kako je knez Bismarck leta 1870 nagovarjal italijansko vlado, naj si prilasti mesto Rim. Nemški državnik se je namreč bal, da bo kralj Viktor Emanuel ponudil cesarju Napoleonu roko proti Nemčiji, zato je skrivaj obravnaval s tedanjo levico, kateri so bili na čelu Crispi, Cairoli in Nicotera, da prične agitacijo proti francoski zvezi in za aneksijo Rima.

Ko so se minole dni vršile slovesnosti v Rimu, in se je ves katoliški svet klanjal Leonu XIII. povodom njegove petdesetletnice, ni imel miru sedanji ministerski predsednik Crispi. Odstavil je rimskega načelnika, ker je v imenu mestne občine čestital sv. Očetu povodom njegove petdesetletnice in se protivil zahtevam dijakov, da se postavi spomenik Giordanu Brunu, strastnemu nasprotniku sv. stolice.

Gotovo je bila netaktna agitacija, da se pred očmi poglavarja katoliške cerkve proslavi njegov so-

vražnik. Rimskim dijakom bi se ne čudili toliko, a čuditi se moramo Crispiju, ki se je vdeležil shoda, na katerem se je slavil spomin Giordana Bruna. S takimi čini Crispi ne bo dokazal svetu, da papež uživa v Rimu popolno prostost. Cavour, Azeglio, Sella, Minghetti so bili Italijani z dušo in telesom, a tudi dobri katoliki. Ti možje se v najhujših borbah niso družili s šolsko mladino pri pouličnih izgredivih.

Italijanska vlada igra žalostno ulogo, in more se zgoditi, da bo šel kdo drugi prej iz Rima, nego sv. Oče. Javno mnenje vedno glasneje zahteva, da se vlada pomiri s papežem. Nedavno se je zbornici predložila peticija, da se Rim prepusti papežu. Crispi je odstavil vse župane, učitelje in uradnike, ki so podpisali dotično peticijo. Njegov liberalni tovariš minister pravosodja, Zanardelli, je celo rekel, da peticija ni kaznjiva, in je naročil državnim pravdnictvom, da ne tožijo podpisateljev one peticije.

Italijanska vlada bi bila gotovo prepovedala svečanosti v Vatikanu, ko bi ne bile na korist rimskemu prebivalstvu. Svet lahko spozna, koliko je resnice na trditvi, da papež živi v Rimu neodvisen in prost. Mnogo je ljudi i med nami, ki s posmehom govoré: saj ima papež popolno prostost v svoji hiši in v svojih vrtovih. Tako prostost imajo tudi naši kaznjenci. Jasno je, da je papeževa prostost jako dvomljive vrednosti, ker je odvisna le od dobre volje italijanskih mogotcev. In če so nekedaj papeži stanovali v katakombah, to ni še dokaz ali znamenje papeštva, da bi morali vedno stanovati v podzemeljskih prostorih.

Zato pa se nam neverjetna zdé poročila, da bo Crispi na Bismarckovo prigovarjanje odjenjal Vatikanu. Bismarck ima nasproti italijanski liberalni stranki zavezane roke.

Govor poslanca V. Pfeiferja v državnem zboru dne 25. aprila 1888.

Visoka zbornica! Mika me skušnjava, da bi govoril o nekaterih napakah politične uprave na Kranjskem, vendar to danes opustim, ker bi bila

moja razprava predolga, in se zaradi kratkega časa omejim na § 2. (epidemije).

V seji državnega zbora dne 31. marca 1874 bila je vlada vprašana, ali bi hotela lotiti se reforme zastarelega, času in zahtevam znanosti nič več primernega postopanja pri epidemijah in zbornici predložiti dotičen postaven načrt. Na to interpelacijo vlada ni odgovorila niti se sploh na-njo ozirala, in to mi dá povod, da zopet spravim v razgovor to prevažno stvar, ki je že zaradi tega umestna, ker na Kranjskem od meseca novembra minolega leta razsaja osepniška epidemija in še sedaj ni ponehala.

V „Sl. Narodu“ sem bral dne 15. febr. št. 37 naslednjo, skoro gotovo po uradnem poročilu posneto notico (bere): „Osepnice v Ljubljani“. Do dne 20. nov. minolega leta je za osepnice zbolelo 20 oseb in z istim dnem se je bolezen proglašila kot epidemično; od tedaj je zbolelo v

1. tednu od 20. nov. do 26. nov.	9 oseb
2. „ „ 27. „ „ 3. dec.	15 „
3. „ „ 4. dec. „ 10. „	16 „
4. „ „ 11. „ „ 17. „	11 „
5. „ „ 18. „ „ 24. „	8 „
6. „ „ 25. „ „ 31. „	31 „

v naslednjih tednih 43, 50, 93, 68, 71, 28, do 12. febr. 1888 353; skupaj v dvanajstih tednih 463 oseb, od teh jih je umrlo 95.

Po časniških poročilih so se osepnice zanesle iz Ljubljane na Gornje Štajersko po nekem delalcu, k Novi štifti na Dol. Štajerskem po nekem ljubljanskem dijaku, v Trebnje na Dolenjskem po nekem potujočem ljubljanskem meščanu; kako se je bolezen še dalje razširila, ni mi znano.

Nastane vprašanje: Ali je moralo priti do tega? Ali se bolezen ni mogla prej zadušiti? Ali zadene katerega krivda?

Uradne napake ni, katero bi morda zakrivali uradniki, ti se ravnaajo popolnoma po postavah, pa tudi bolezen se razširja po postavi, — ta postava je z dne 21. jan. 1830.

Po § 24. te postave mora v enem kraju zboleti za eno boleznijo 6 do 8 ljudi, da prične javna zdravstvena uprava skrbeti za naredbe proti epidemiji; še-le sedaj je kuga uradna; da dobi to državno pri-

LISTEK.

Prevara.

(Dogodba iz lovskega življenja, zapisal y.)

(Dalje.)

Moj novi gospodar bil je pa posebna glava. Svetoval sem mu Indijo, pa bilo je zastoj. O Indiji so že v klubu preveč govorili. On vé že tu v Londonu skoraj na pamet, v katerem skrivališči počiva lev, v kateri samoti je tiger, kje jaguar itd. „Na južno Rusko odpotujva, tam je lov prost in zveri obilno!“

Edina napaka mojega Angleža je bila ta, da je predolgo zjutraj ostajal v postelji. Če je ob enajsti uri vstal, bil je celi dan dobre volje; če je pa moral par ur prej biti na nogah, bil je čmeren skoraj celi dan. Prav težko sem ga takrat zabaval. Na ladiji je to še šlo, ali ko stopiva iz ladije na suho, ni bilo niti pripravne postelje zanj. Začetkoma je godrnjal, pozneje se je še precéj vdal. Kaj vse ne stori pri človeku nečimernost! Nada, da bo kaj

posebnega doživel na lovu in potem v klubu pravil svoje dogodbe, spravila ga je večkrat zgodaj iz postelje. Kedar pa le ni bil pri volji, šel sem sam na lov.

Bila sva v kavkaških gorah. Nekega jutra bil sem zelo srečen. Komaj pol ure lazim ob nekem skalovju, kar zagledam visoko nad seboj divjo kozo, stoječo prav na kraji pečine. Puško urno na lice potegnem, in divja koza leži ravno pred menoj. V takih slučajih mora človek vse naglo opraviti. Moja roka in moje oči so tako gotove, da se še nobena zver ni vrnila k svojim bratom ali sestram s sporočilom: lovec Brenndorf je na-me streljal, a me ni zadel.

Ko pa še divjo kozo opazujem, obrnem nehoté svoje oči malo na stran, in kaj zagledam? Velikanskega sivega medveda komaj sto korakov od mene. Prav mirno stoji in nepremično me gleda. Pravili so mi prej ljudje, da se tu v obližji klati že več let medved, ki je provzročil veliko škode, še več pa strahu. Že parkrat so napravili lov, pa končal se je vselej nesrečno. Upili in razgrajali so po gozdu, da bi medveda prestrašili in pripodili k

lovcem. Pa včasih se je obrnil na nasprotno stran in kaka dva gonjača tako ljubeznjivo objel, da se nista več vrnila na svoj dom; če pa je šel proti lovecem, takrat je sicer dobil na kosmati kožuh svinčenko, pa le malo se je otrešel, in kroglja celó kože ni prevotnila. Posvetil je pa potem lovecu veliko bolj, kakor pa on njemu. Če je kdo preblizo prišel brlogu, kjer je on dremal, nikoli se ni dobro končalo za dotičnega. Ako ga je preveč motil v spanji, kmalu ga je dotekel in podrl. Neki jezdec je zašel v gozdu. Iskaje pravo pot, dospel je k staremu stricu. Gotovo je bil takrat slabe volje, ker zagnal se je na konja in ga hitro razmesaril. Jezdec ušel je sicer na drevo, pa si je le za par minut podaljšal življenje. Medved je plezal kot veverica. Kmalu je na vrhu drevesa dosegel moža, dal mu par krepkih za-usnic, da je omahnil na tla. Če ni bil že mrtev, ko ga je medved telebnil, je pa gotovo pozneje umrl vsled padca.

Drugi pot se je sprehajal medved ob bregu reke. Zdaj priveslá v malem čolnu nekaj delavcev. To je zopet našega znanca motilo v samotnem šetanju. Plane v vodo in precej je pri čolnu. Le

znanje, mora imeti spričevalo sposobnosti, ki se preišče z enako strogostjo, kakor plemenitaška čistost 13 prednikov, da se dobi kamorniški ključ.

Prej je kuga privatna in se brez ovir razširja vsled državnega svobodnega preseljevanja, ona je oblastim, kakor bi je ne bilo.

Tudi ni nobeno veselje in nobena umetnost, kravo loviti v hlevu, to vsakdo lahko stori; krava mora iz hleva, potem je še-le pravo veselje, da se vloví, potem šele, ko je šest do osem ljudi zbolelo, strinja se s častjo državnega aparata, da prične delati.

Proti steklemu psu niso tako prizanesljivi. Ako pes steče, če tudi ni še ogrizel šest do osem oseb, neprenehoma ga preganjajo, obsodijo, ubijejo, in vse njegove tovariše v okrogu štirih kilometrov zapró na tri mesece. (Čujte! Čujte! na desnici.)

Ali pasji rod nima pravice, gospóda moja, da se pritoži o neenakosti pred postavo, ker mu kraté enakopravnost pri nalezljivih boleznih? (Veselost na desnici.)

Ali ni nalezljiva bolezen, ki se tiho in skrito plazi, bolj nevarna kakor stekel pes, kateremu se lahko umakneš, braniš s palico ali pa mu hišo zapreš?

Zakaj ne postopajo z isto strogostjo že pri prvem slučaju kužne bolezni, kakor proti steklemu psu?

Principiis obsta; ker se ne ozirajo na manj kakor šest do osem slučajev, v tem tiči ravno pravi vzrok kužnih bolezni.

Ker se osepnice 8 do 14 dni ne prikažejo, mogoče je, da se zanesejo po svetu, predno se zasledijo, ker bolezní snov ni le na bolnikovem telesu in njegovih oblačilih, marveč tudi v zraku, ki ga obdaja.

Ako se torej čaka v krajih, kjer se je prikazala bolezen, da zbolí šest do osem oseb, zanesli bodo bolezen že dalje iz teh krajev, in tako se razširja brez konca in kraja.

Koliko ljudi se tukaj daruje, koliko žalosti pride v družine, koliko rednikov izgubé hiše! (Prav res! na desnici.)

Pa ne samo to, da osepnice poberó mnogo bolnikov. Ta bolezen je — kakor piše Bernoulli — najgrša bolezen, ker dobri, vročinska bolezen, griža, škardatinka, davica in kolera niso tako strašne bolezni kakor osepnice, ki človeka tako spačijo, da je tresoča se, po celem životu otekla, od glave do pete z gnojem pokrita masa, in mnogi bolniki ostanejo celo življenje bolehní ali spačeni.

To vse bi se zabranilo, ko bi se prvi slučaj kužne bolezni odločno pobijal in uničil v kali; zato pa je treba, da se premeni oni § 24 epidemijskega postopanja, ker je sedaj le privilegij kužnih bolezni. (Prav res! na desnici.)

V tridesetih letih je bil morda paragraf primeren razmeram; promet je bil manjši, popotovanja niso bila v navadi, pošta je vozila le po nekaterih deželnih in državnih cestah, nekaj vozov je zadoštovalo za potnike, prebivalstvo je bilo doma, in tako so se omejevale nalezljive bolezni.

Železnice pa so vse predrugačile; število potnikov je ogromno; tudi je bil tačas skoraj izključno kovani denar, sedaj pa prevladuje umazan papirnat denar, ki je neki posebno pripravno sredstvo, da se razširjajo bolezni.

Druge razmere zahtevajo primerno premembo starih postav, kakor jih zahtevajo sedanji napredki in skušnje znanosti.

enkrat je vzdignil prednjo nogo in jo ne preveč rahlo položil na čoln, in vsi možaki so se prevrnili v reko. Dva je pobil do mrtvega, drugi so ubežali.

To in več drugega so mi pravili ljudje. Sedaj, ko zagledam zver tako blizu, spomnil sem se naenkrat vseh nesreč, katere je medved napravil. Kakor neka megla se je vleklo za malo časa pred mojimi očmi, pa to le za trenotek. Pravi lovec ne sme zgubiti ne razuma, ne poguma, naj mu tudi gré za življenje.

Hitro nabijem puško. Dve krogliji mu lahko pošljem za pozdrav, če se me loti, in gotovo kaj tacega še ni dobil nobeno jutro. Vendar tako daleč streljati si še ne upam. Prepustim mu raje divjo kozo, zato se obrnem po tisti poti nazaj, kakor sem prišel. Da sem pa večkrat po strani pogledal, ali medved še stoji na tistem mestu, ali je šel stran, si lahko mislite.

Pa kakor sem jaz pot ubral nazaj, jo tudi on pcedi za menoj. Tolažilo me je še to, da se bo ustavil pri divji kozi in bo ž njo zadovoljen to jutro. Pa varal sem se. Gredé mimo ubite živali se je pač ozrl na stran, pa hitel je le za menoj. Zdaj se je

Nalezljive bolezni ne morejo občine omejiti, ker imajo tako preveč bremen. (Posl. Šuklje: Tako je!)

V tridesetih letih ni bilo treba občinam preganjati kužnih bolezni. Občine morajo po članu V. postave z dné 5. marca 1862 skrbeti najprvo za koristi občinske, kolikor morejo storiti v svojih mejah in s svojimi močmi.

Kar pa tiče koristi občin, njihovih moči in mej, to ni stvar občin. (Poslanec Šuklje: Prav res!) To ni privatna razlaga, marveč uradna, ker jo je govoril minister Lasser v zbornici dné 21. nov. 1876 pri obravnavi o predlogu Góllerichovem puncto reforme politične uprave; ta razlaga je veljavna in mora imeti veljavo tudi nasproti postavi iz l. 1870 o reformi zdravstvene uprave, ker so iz nje sklepali, da imajo občine dolžnosti, ki presegajo njihove moči. (Konec prih.)

Govor finančnega ministra vit. dr. Dunajevskega

v državnem zboru dné 18. aprila 1888.

(Konec.)

Ker že govorim o rodoljubji, moram povedati, da nisem zadovoljen s takim rodoljubjem, kakor se je včeraj morda ne z namenom, marveč le per lapsum linguae tukaj opisal. Ako spoštovana opozicija sedaj vnanji položaj, sedaj vojaške razmere navaja kot dokaze proti vladi, moremo sploh reči: To, kar je za vnanjo politiko države sedaj meročajno, traja že devet let; vnanja veljava države raste in se utrjuje, in v zvezi, v kateri smo enako veljaven član, počutimo se dobro. Opozicija bi se ne smela sklicevati na drugo moč, na druge pomočne čete proti sedanji vladi tudi iz tega vzroka ne, ker jaz — in mislim, da tudi moji tovariši — tako čislamo število duševnih in materijalnih sredstev, s katerimi razpolaga opozicija, da smem trditi, da more samostojno doseči svoj namen brez pomočnih čet, ki niso tukaj na primernem mestu.

Ako pa spoštovana opozicija na desnici opisuje, da je rodoljubje v nevarnosti, ako se tukaj trdi z velikimi besedami, ki pa nimajo vedno velikih misli (veselost na desnici), da narodi mislijo, država je njihova sovražnica, ako se vlada toži pred vojnim ministrom in še pred višjim sodiščem, ker v časih nevarnosti ne bo zadostovalo rodoljubje, moram take trditve imenovati neresnične. (Dobro! na desnici.)

Opomnim tukaj, da je pri enaki priliki izrekel ravno nasprotno mnenje mož, ki že desetletja veljá kot voditelj češkega naroda, da namreč Čehi imajo svojo rešitev in svoj razvoj le v Avstriji (pohvala na desnici) in da se njihove koristi strinjajo s koristmi avstrijske države. (Živahna pohvala na desnici.)

Gospóda moja! Bodimo odkritosrčni! To tudi ni skrivnost. Zakaj je kulturna in najvišja duševna korist vsakega nenemškega naroda tako ozko zvezana s koristmi države? Temu podlaga je prepričanje, da mali narodi nikjer v Evropi ne morejo obvarovati individualnosti, kakor ravno v Avstriji. (Živahna pohvala na desnici.)

Še eno vprašanje: jezik, vera in zemlja so trije stebri vsake narodnosti. Kje hočete iskati varstva jeziku in veri, kakor ravno v Avstriji? Na zahodu ne, to veste. (Živahno odobravanje na desnici.)

tudi mene polotil strah. — Zakaj imaš pa nabito dvocevko? Ustavim se. Medved je le še kakih šestdeset korakov od mene. Dobro pomerim, dvakrat počim, pa obe krogliji spodrsnete na debelih in dolgih kocinah. Medved se je le malo ustavil, otrešel, potem pa še urneje vdrl za menoj. Kako sem jaz zdaj tekkel proti vasi! Nikoli bi ne bil si mislil, da imam tako urni nogi. Prišel sem že do gozdíča, za tem je bila vas. Pa medved mi je bil že tako blizu za petami, da do hiš mu ne morem več uteči. — „Ste li že videli katerikrat mačko bežočo pred psom, kako vam urno smukne na drevo?“

„Včasih sem imel priliko kaj tacega opozovati“, odgovorim se smejaše. Še nisem slišal loveca tako debelo se lagati, kakor je znal ta Brenndorf.

„No glejte! Tako urno sem tudi jaz splezal na prvo smreko. Puško vrgel sem na stran, in tako naglo bi ne bil prišel nobeden telovadec do vej, kakor jaz takrat. Seveda je bilo to ravnanje nespametno. Kaj pomaga ubežati na drevo, medved te tako dohiti. Pa veste, kedar človeka prede, takrat je vsaka prilika dobra, da se le še za par trenotkov ohrani. Tudi jaz nisem imel časa premišlje-

Hočete iti na vzhod? Vprašajte svoje sosede. (Minister pokaže na klopi Poljakov; veselost in pohvala na desnici.) Lepe stvari bodete slišali, kako se more tam razvijati narodnost. Tej Avstriji, tej zemlji moramo ostati zvesti, vstrajni vsi brez razločka politične barve. (Živahna pohvala na desnici.)

H koncu še nekaj besed. Ni naš namen in tudi ne vem, da bi kdo hotel vladati proti kateri stranki kot taki ali jo zatirati. Avstrijska država je zveza raznih narodov; enakopravnost je načelo, ki se je že večkrat povdarjalo, a se mora tudi spoštovati.

Prvi govornik je govoril o pravici vodstva. To je tako splošen stavek, da je težko povedati, kako naj se razume. Za svojo osebo poznam po zgodovini le enega vodnika in vladarja naše države. (Prav res! na desnici.) Res je, da ima jeden narod v državi zbrano veliko glavnico omike in bogastva. Jaz si tako mislim, kakor v družini. Ako umró stariši in je starejši brat, ki je bogatejši in bolj omikan, váruh svojemu mlajšemu bratu, tako je njegov očetovski vodnik. Ta brat pa se razvija, in s časom je polnoleten ter reče: Sedaj bi jaz tudi rad enake pravice v očetovi hiši. (Pohvala na desnici.) Tu je težko pomagati, treba je le pravičnosti, da se ustreže vsem narodom, kakor dopuščajo državne koristi. (Dobro! Dobro! na desnici.) Na pretirane želje od katere-koli strani se mi in nobena prava avstrijska vlada ne more ozirati. Na zmernosti in mejsebojnem spoštovanju sloni ta država, in mogli bi reči avstrijskim narodom, kakor je nekdanj rekel J. Müller evropskim knezom: „Zmernost je pogoj daljnemu razvoju.“

Kolikor more vlada v mejah zmernosti in mejsebojnega spoštovanja ustreči željam posameznih narodov, gotovo bo storila. Prosim, bodite prepričani, ker smo na poti zmernosti od večine visoke zbornice, kjer so zastopniki vseh narodov v državi, pri reševanju važnih in velikih državnih nalog vedno našli podporo, in jo upamo tudi v prihodnje dobiti, da ne bomo krenili od sedanje poti, in da bomo na nepremični podlagi dosedanjega delovanja in v zaupanju na to pomoč sicer spoštovali nasprotnike, toda vstrajno in dosledno nadaljevali to pot. (Živahna pohvala na desnici. — Govorniku čestitajo.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 2. maja.

Notranje dežele.

Pri *ministerski konferenci*, ki se je vršila dné 29. t. m. pod cesarjevim predsedstvom, imenoval je grof Kálnoky v svojem poročilu zunanji položaj resen, akoravno za sedaj še ne posebno nevaren.

Vlada se je sporazumela s predsedništví desničarskih klubov, da bo *državni zbor* takoj pretrgal svoje zasedanje, kakor hitro bo rešen državni proračun. Edini predmet, ki bo še prišel na vrsto, bo prvo čitanje Liechtensteinovega šolskega načrta.

Za prihodnjo *delegacijo* sestavlja minister zunanjih zadev jako zanimivo poročilo o položaji na balkanskem poluotoku.

O predlogi gledé *davka na špírit* vlada mej obestranskima vladama popolno sporazumljenje. Vse nasprotne trditve so neosnovane in le velike politiške poteze.

vati, kam naj se obrnem. Da me ta medvedove tace tako hitro ne dosežejo, je že nekaj.

Zver je tudi prišla do drevesa. Prav počasi in varno pleza na drevo. Vsako vejo prej nekoliko poskusi, je-li dovolj močna za njegovo težo ali ne. Jaz pa prav v vrhu opazujem, kako se ta mrcina, če tudi polagoma, pa čedalje bolj približuje. Lahko bi bil zračunil, koliko sekund mi je še živeti, pa pozabil sem na uro.

Nehoté posežem z roko v žep. Imel sem pri sebi veliko tobačnico napolnjeno z močnim duhanom. Zakaj si ne bi človek zadnje trenotke še malo posladil?

Kedar si razburjen, kadi tobak in umiril se boš, kedar si pa v zadregi za kako dobro misel, moraš ga duhati. In glejte! Komaj sem jaz začutil šegetajočo moč svojega duhana, spreletí naenkrat nekaj prav izvrstnega mojo glavo.

(Konec prih.)

Predsednikom *ogerskega najvišjega sodnega dvora* je imenovan drugi predsednik kurije, Nikolaj Szabo.

V *ogerskem državnem zboru* je bila v tretjem čitanju postava o rezervnikih sprejeta z večino 95 glasov. Pri glasovanju je manjkalo 198 poslancev.

Poročalo se je z neke strani, da bo prevzel *ogersko ministerstvo zunanjih zadev* bivši finančni minister grof Julij Szapáry. Ta vest je popolnoma neosnovana.

Pri včerajšnjih dopolnilnih volitvah v *hrvatski sabor* prodrli so pristaši narodne stranke. Opozicija, kakor znano, niti ni postavila kandidatov.

Generala Dodo je zadel mrtvoud. Malo je upanja, da bi okrevale.

Vnanje države.

Dunajski, budimpeštanski in drugi listi tako zvanih liberalnih strank pozdravljajo z veliko slavo novo *srbsko* ministerstvo. „Pester Lloyd“ mu prepoveda slavo, rekoč: „Kristić je odločen, prebrisan in lojalen mož. Čuval bode z enako odločnostjo vse prostostne naprave. Eno je gotovo, da bo osebna varnost pod njegovo vlado veliko gotovejša, kakor je bila sploh kedaj v Srbiji. Pod njegovim krmilom ne bo treba postati mučenikom niti radikalcu, niti liberalcu“. Koliko sme vsega tega pričakovati srbski narod od svojega ministerskega predsednika, povedo nam pač bolje od „P. Ll.“ hekatombe pri Zajčari, ki so napravile ime Kristićevo mej ljudstvom strašilno in njega samega predmetom ljutega srda. Kakó je narod zadovoljen s kabineto, pokazalo se bo že v nekaterih dneh, kajti velikonočni prazniki so blizu, in te dni bodo imeli člani razpuščene skupščine dosti prilike, da razložijo svojim volilcem sedanji položaj. Bati se je velicij izgredev.

„Pol. Corr.“ poroča o potovanju princa Koburškega po severni *Bolgariji* dne 30. aprila: Princ Ferdinand je prišel predvčerajšnjim v Plevno. Narod ga je jako navdušeno pozdravil, kar je napravilo tem ugodnejši vtis, ker je Plevna znana kot središče Cankovcev. Občinski zastop je priredil štiri bankete v dveh dneh. Iz vseh delov tega okraja so dohajale deputacije kmetov klanjat se „knezu“ ter mu zatrjevati svojo udanost. Nadaljni potni vspehi so nastopni: Jutri prihod v Selvi, pojutrišnjim v Gabrovo, in dan pozneje v Trnovo. Tukaj bo princ ostal 6 dni in prebil velikonočne praznike. Dne 8. maja prišel bo v Eleno, ostal dne 9. v Sumli, dne 10. in 11. v Varni, dne 12. in 13. v Ruščuku in dne 14. v Lom-Palanki. Dne 15. se bo povrnil v Sofijo. — Ministerski svet je prepovedal poštno prodajo listov „Moniteur Oriental“, „Independance Roumaine“, „Express de l'Orient“ in „Neologos“. — Pravda zoper Popova in tovariše je končana. Pričakovati je vsak dan brzjava o dotični razsodbi. Ob enem pa se poroča zopet o drugi velikanski pravdi, ki se vrši v Lom-Palanki zoper razsajalce in morilce pri zadnjih volitvah v Kutlovi. Na zatožni klopi sedi 36 oseb, med temi 85letni starčki. Upajo, da bo sodišče več teh nesrečnežev oprostilo, ker dostikrat ovadbo narekuje politiška strankarska strast. — Pri pregledovanju zapisnikov o rezervnikih napravljajo posebno židje velike težave. O tem piše „Svoboda“: „Po našem mnenju prevzeti morajo vsi državljani brez razločka, kakor hitro so se jim dovolile enake pravice, tudi dolžnosti, da nosijo enaka bremena. Ako naši židovski someščani ne bodo hoteli tega razumeti, pripisati si bodo morali sami sebi, ako se bodo zoper nje uporabljemale ostrejša naredba.“

V odeskem vojaškem okraju in v Besarabiji stoji neki 60.000 *ruskih* vojakov pripravljanih, da odpotujejo v Bolgarijo, kakor hitro bi končno dovolila Nemčija, da se zasede Bolgarija. Dotične obravnave mej Rusijo in Nemčijo vrše se neprestano. — Imenovanju Ignatjeva, ki je sestavil sanštetfiansko pogodbo, predsednikom petrograjskega slovanskega društva pripisuje se velika važnost, ker se je to zgodilo s privoljenjem carjev in vlade. Slednja je dovolila obstanek tega društva izrečno le pod tem pogojem, da mu bo na čelu vedno le vladen zaupen mož.

V *Nemčiji* in posebno v berlinskih finančnih krogih napravila sta jako neugoden vtis govora ministrov Welsersheimba in pl. Tisze v avstro-ogerskih državnih zborih, v kojih sta slikala zunanji položaj jako kritičen. Mnogo se razpravlja tudi nujno obravnavanje o noveli k orožni postavi. Pravijo, da se je takó hitro rešila ta zadeva z ozirom na najžalostnejši slučaj, ki se mora v kratkem pripetiti v nemški cesarski družini.

Francoski senat je pretrgal svoje seje do dne 15. t. m. — Izjave za novega poslanca v Nord-departementu se množé dan za dnevom ter jih menda še posebno vzbuja potovanje republikanskega predsednika Sadi-Carnota. Javni mir in red sta v vedni nevarnosti. Znamenito pri tem je, da je to gibanje posebno živahno na deželi, bolj kakor v Parizu samem, kar je nekaj nenavadnega, kajti vsi nemiri francoski imeli so do sedaj svoje središče v prestolnici. Boulangisti so, kakor zatrjujejo poročevalci, sklenili organizovati splošen upor zoper vlado, tesneje združiti svoje bojne vrste ter v Parizu in po drugih mestih prirediti nove vladi sovražne izjave. V Nancyju so predvčerajšnjim boulangisti zopet razsajali. Velika množica se je zbrala na trgu sv. Stanislaja, kojoj je moralo razkropiti redarstvo s pomočjo orožnikov. Deset ljudi je bilo zaprtih. Na

večer istega dne pa so bili resnejši dogodki v Toulouseu. Iz predmestij vrelo je prebivalstvo v mesto ter se ustavilo pred poslopjem dijaškega društva, v kojem je bilo nad 800 dijakov zbranih. Nekaj prevročekrvnih oblagancev začelo je iz okenj z revolverji streljati na množico, ki je vsled tega postala skrajno razburjena. Posredovati so morali redarstvo, orožniki in vojaštvo, kojim se je tudi brez posebnih nezdob posrečilo napraviti red. Ranjene so bile tri osebe, eden redar, eden orožnik in eden dijak. Toda narod še vedno ni pomirjen ter se je bati novih izgredev. — Poslaniški krogi so mnenja, da protizjave ne bodo posebno škodovale Boulangerju. Tudi trdijo, da bodo boulangisti vzlic preklicavanju dotične vesti s strani ministerskih listov vložili interpelacijo o postopanju redarstva, samó da bodo počakali za to pripravnejši čas. — V departementu Isère treba bo nove volitve. Izmed 164.000 opravičenih volilcev glasovalo jih je le 77.000.

Italijanska zbornica tako počasi rešuje svoje posle ter jo ministerski predsednik takó malo izpodbuja k večji delavnosti, da se nehoté vsiljuje misel: Crispi se zanaša, da se mu bo vendar še pred obravnavami o državnem proračunu posrečilo razpustiti zbornico. Menda slutiti, kar pa vrhu tega naravnost trdijo ministerstvu nasprotni listi, da namerava zbornica štediti ter v tem smislu vložiti več predlogov; to ne bi bilo posebno prijetno Crispiju. Vrhu tega pa jasno dokazuje sklep Crispijev gledé razpustitve tudi okoliščina, da se je ravno sedaj povabilo v Rim veliko število prefektov, ki naj bi vladi poročali o razmerah v volilnih okrajih. Tudi je nedavno Crispi potom okrožnice povprašal prefekte, kakov vtis je napravila na narod papeževa svečanost. — Parlamentarna komisija, ki se bo posvetovala o novem kazenskem zakoniku, se je že sešla. Pravosodni minister bo neki za ta predmet zahteval nujnost. — Pri današnji debati v zbornici gledé italijanske politike v Afriki predlagal je bržkone bivši minister za javna dela, Baccarini, naj se vojaštvo popolnoma odpokliče iz Masave. Veliko poslancev je obljubilo, da ga bodo pri tem podpirali. Dotično poročilo nam sicer še manjka, a ker je vlada odločno zoper to, propadel je skoraj gotovo Baccarini s svojim nasvetom.

Sudanska vstaja je *abesinskega* neguša privedla do tega, da si jako nujno želi miru, kar pa tudi Italijanom ni posebno neprijetno. „Agenzia Stefani“ je dobila dne 28. p. m. iz Masave brzjavno poročilo: General San Marzano je prišel včeraj iz Adena, kjer so ga odlično sprejele angleške oblasti. Kantibai mu je izročil pisma abesinskih glavarjev ter je prosil dovoljenja, da sme odpotovati k negušu. Ker je (Kantibai) prepričan, da si želi neguš miru, obravnavati hoče z njim o zaupnih možeh, koje naj pošlje kralj Janez v Masavo, da se posvetujejo z Italijani o mirovnem sklepu. General je bil s tem zadovoljen. — Derviši, ki so se umaknili potem, ko so opustošili Gondar in provincijo v severu Tsana-jezera, se neki zopet približujejo v veliko obilnejšem številu.

Pri dopolnilni volitvi v *angleško* spodnjo zbornico za okraj Mid Lanark bil je izvoljen gladstonovec John Wynford Philipps s 3847 glasovi nasproti konservativcu Bousfieldu, ki je dobil 2917 glasov. Za kandidata delavske stranke, Keira Hardieja, oddanih je bilo 617 glasov.

Pri avdienci, kojoj je imel angleški veleposlanik White pri *turškem* sultanu, obravnavalo se ni nobeno politiško vprašanje. Sultan je edino le prašal po zdravju angleške kraljice, izrazil svoje prijateljsko sočutje za nemškega cesarja ter nado, da bo kmalu zopet videl veleposlanika.

Rumunska vlada je poslala več vojaških oddelkov v Dobručo, ker se mej tamošnjim prebivalstvom opazuje nevarno gibanje.

Izvirni dopisi.

Iz *Konjic*, 29. aprila. Učiteljski shod bomo imeli dne 3. maja v Oplotnici. Ob 10. uri dopoldne zbralo se bode namreč učiteljsko društvo konjiškega okraja v čadramski šoli, od koder pojde v Oplotnico. Ondi bo govoril učitelj g. Leitgeb o vprašanji: „Kaka sredstva ima učitelj na razpolaganje pri izobražbi učencev, ki so jako slabo nadarjeni?“ Vprašanje se pa slovenski tudi lahko glasi: „Kaj ima učitelj na razpolaganje, kedar hoče jako pomanjkljive zmožnosti učencev izobraževati?“ Nadučitelj gosp. Malenšek predaval bo o sadjarstvu. Popoldne bo skupna zabava pri Kuneji v gostilni.

Iz *Gradca*, 1. maja. (Iz pred porotnega sodišča.) Grozen slepar, s Tirolskega doma, ima te dni opraviti s tukajšnjim porotnim sodiščem zaradi hudodelstev, ki jih je storil l. 1882. v Gradci. Piše se Alojzij Haidegger, 33 let je star in je le ljudsko šolo dovršil, na kar je bil pri gospódi za slugo, dokler ga niso k vojakom potrdili. Služil je pri tirolskem lovskem polku, kjer so ga do pod-

lovca povišali. Ker je pa kot tak nekaj ukradel, zaprli so ga in zvezde mu porezali. Na to je postal častniški sluga, kjer je zopet kradel in je bil zopet zaprt. Ko dosluži, gré iz Tridenta, kjer se je vse to godilo, v Inomost, kjer je sobe snažil, kasneje pa bil pisac na telegrafskem uradu. Iz Inomosta je šel na Dunaj, kjer je bil pri nekem branjevcu za prodajalca, pa se ga je zopet tuje blago prijelo in je moral več mesecev sedeti. Ta človek prišel je leta 1882. poleti v Gradec v uniformi tirolskega c. kr. lajtenanta. Ob enem se je pri policiji v Gradci objavil, da je dr. Artur Haidegger, c. kr. rezervni častnik in bodoči advokat. Kot tak odprl je svojo pisarno, vzel si za koncipijenta nekega grofa Hendelna, katerega je za 800 gld. in za legitimacijska pisma osleparil. Sedaj se je pričela skubitve lahkovernih oseb. Dan na dan prinašali so časniki inserate, da ta in ta doktor kupuje dolgove, prevzema po dobri ceni iztirjatve, posojuje denar veliki gospódi itd. itd. Ker je le med „boljše kroge“ in navadno v častniški obleki zahajal, pridobil si je zlasti med ženstvom mnogo zaupanja, posebno odkar je raztrosil vest, da je silno bogat. Res je kmalu presleparil gospico iz dobre družine, ki je imela 1000 gld. dote, da sta si obljubila zakon, na kar je takoj zahteval denar in ga je tudi dobil. Poroka je bila nato še le meseca decembra 1882.

O tistem času pa so nekateri po Gradci jeli vedno glasneje govoriti, da dr. Artur Haidegger ni ne jurist, ne doktor, ne častnik, temveč nevaren slepar. Haideggerja izdala so namreč razna zasobna pisma, katere je pisal svojim „strankam“, katere so bile večinoma dekline in šivilje, in v katerih je bilo vse polno pravopisnih napak. Haidegger pregovori svojo ženo, da gresca iz Gradca na Dunaj. Za njima pripelje se pa tjakaj tudi že neka ogoljufana ženska, katero je Haidegger za 140 gld. ociganil, in zahteva od njega denar nazaj, kateri je tudi dobila, ker je prišla v družbi nekega policaja. Odslej jeli so Haideggerja tudi na Dunaji podplatje peči. Ženi je rekel (le-ta še vedno ni vedela, da se je s sleparjem poročila), da mora iti v Draždane po opravkih. Med tem naj gré ona k njegovi teti v Inomost, kjer naj tako dolgo ostane, dokler ne pride po njo. Teta je bogata in se ji bo dobro godilo. Mlada gospa je res še toliko denarja imela, da se v Inomost pelje, kdo pa popiše njeno osupnenost, ko navedeno žensko res najde, pa v silnem siromaštvu in mu niti v sorodu ni bila. Sedaj mladi gospej ni družega kazalo, kakor iti v Gradec nazaj k materi, ki je bila udova. Ondi je zvedela še le prav temeljito svoj žalostni položaj.

Ptiček pa je med tem na Nemškem prav pridno dalje sleparil. Ondi je nastopal pod raznimi imeni, največkrat kot grof Hendel, čegar legitimacije je imel pri sebi. Kjer je naletel na bogate udove, ki so že zopet po možu gledale, ali kjer je zvedel za petične deklete, povsod razpenjal je svoje zanjke, toliko časa, da so ga prijeli in zaprli. Sedel je na več krajih. Letos je na Nemškem doslužil, in poslali so ga v Gradec, kjer bode tukajšnje porotno sodišče z njim obračunilo, koliko si je „zaslužil“ kot dr. A. Haidegger.

Njegova žena in tašča ste se odpovedali pričanju, a je drugih mnogo, ki ga bodo tožili. Ljudje, ki so bili z njim v dotiki, trdijo, da se je jako dobro kot doktor obnašal in tudi kot častnik je bil na svojem mestu, kajti pri poroki je bilo več častnikov navzočih, ker je bil nevestin brat c. kr. nadporočnik, in nobeden ga ni poznal, da je slepar. — Pravda bo zanimiva. Konec Vam sporočim.

Dnevne novice.

(V Logateci) se je sestavil odbor iz najveljavnejših mož v okraju, ki bo povodom štiridesetletnice vladanja presvetlega cesarja tekom letošnjega poletja priredil slovesnosti za dobrodelne namene.

(Osebne vesti.) Č. g. Tomaž Kajdiž, župnik v Vodica, dobil je dekanijo Moravče. — Čast. g. Anton Krčon, župnik v Vavtavi, dobil je župnijo v Šmarjeti. — Novoimenovani državni pravdnik za Ljubljano, g. dr. Gallé, je predvčerajšnjim položil službeno prisego v roke državnemu nadpravdniku dr. Leitmaieru v Gradci ter se od tam odpeljal na svojo novo službo.

(Litijško pevsko društvo) bo dne 6. t. m. v gostilni gosp. Oblaka priredilo pevske večere.

Povabljeni so vsi častiti udje. Začetek ob 8. uri zvečer.

(Mestni okrajni predstojnik, g. O. Dolencec.) pokazal se je zopet prijatelja ubogih, ker je doslej nabral za pogorelece na Vinici 125 gl.

(H katoliški cerkvi) prestopila je dne 19. p. m. v Meranu pisateljica gospá Klara Schreiber s svojimi tremi hčerami. Gospá je soproga dr. Josipa Schreiberja iz Ausse-ja na Gorenjem Štajerskem. Krstil jih je ondašnji dekan g. Glatz. Botre so bile odlične gospe, ki sedaj v Meranu živé.

(Okrajna učiteljska konferenca za kamniški okraj) bode letos dne 27. junija v Št. Vidu pri Brdu. Razun navadnih toček je na dnevnem redu: 1. Kako se uspešno rabi pri risanju drugi del Eichlerjevih predlog; poročá g. A. Štefančič. 2. Začetni pouk v petji in navod k dvoglasnemu petju; poročá g. J. Janežič. 3. Kako bi okraj najprimerneje proslavil štiridesetletnico vladanja Nj. Veličanstva presvetlega cesarja; poročájo gg. H. Paternost, P. Pogačnik in J. Tramté.

(Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 44. snopič, nadaljajoč „Pogovore“.

(Sedemdesetletnico) praznoval je včeraj slavni hrvatski pesnik Ivan vitez Trnski.

(Iz Rateč) se poročá, da je bila škoda po požaru cenjena na 35.000 gl. Razun četerih bila so vsa pogorela poslopja zavarovana za nizko svoto 10.120 gl. Zgorelo je mnogo živine in 2000 gl. v gotovini.

(Južna železnica) je mej Iko in Opatijo kupila posestvo Korič za 50.000 gl. Postavila bo tam več novih zgradb in napravila novo cesto.

(Za uravnavo hudournikov) bila je dosedaj le jedna sama sekcija od poljedeljskega ministerstva nastavljena in ta v Beljaku. Sedaj se bo pa razširila v dve, katerih prva ostane i nadalje v Beljaku, od koder bo vodila vrejevanje hudournikov po Koroškem, Kranjskem, Primorji, Tirolskem in po Predarlškem. Druga bo imela svoj sedež v Lincu ter bo skrbela za vrejevanje hudournikov po Gorenji in Dolenji Avstriji, Solnograškem in po Štajerskem.

(Življenje v Sudanu) razlagal je v četrtek popoldne v Gradci srednjefričanski misijonar o. Geyer. Poslušalcev je bila polna dvorana, in vsi so ga z veliko pazljivostjo poslušali. Pripovedoval je o Hicks paši, o Gordonu, Mahdiju itd.

(Od Save) se nam poročá, da so v ponedeljek zjutraj mrtvega našli nekega Ivana Gamsa, doma iz kamniškega okraja, v „Moseniškem grabnu“. Prejšnji dan popival je nad 70 let stari mož po gostilnah ter v nevednosti padel raz 30 do 40 metrov visoko pečino.

(Razpisana) je učiteljska služba na enorazredni ljudski šoli v Podstrmci (Steinwand) z 280 gl. letne ngrade in stanovanjem. Prošnje do 15. maja c. kr. okr. šolskemu svetu v Novem mestu.

Telegrami.

Dunaj, 2. maja. Po včerajšnjem govoru ministra Gautscha je hudo vršelo v desniških krogih, vsled izročene solidarnosti vladine videti je bil ministerski prevrat neizogiben. Danes obrnilo se je na bolje. Slovencem in Čehom omogočeno je glasovati za „Centrale“ naučnega ministerstva.

Belgrad, 2. maja. Minister zunanjih zadev naglašá v svoji okrožnici srbskim poslanikom: Vlada bo delovala na to, da se ohranijo in utrdijo vsestranski dobri odnošaji na korist narodni nazavisnosti Srbije.

Berolin, 2. maja. Cesarju se je tekom dneva zdatno obrnilo na bolje.

Rim, 2. maja. Prestolonaslednik je bil včeraj navzoč pri poskusih s težko razstrelivnim dinamitom; pri tem je razpočila pušica gelatine. Prestolonaslednika so zadeli kosi na obeh ledijih ter ga lahko ranili. Tudi ostali prisotni častniki so bili lahko ranjeni. Kraljevič bo okrevál že v nekaterih dneh ter je odšel še le tedaj, ko se zagotovil o zdravju častnikov.

Atene, 1. maja. Tukajšnja vlada je globoko žaljena, ker se je sultan obotavljal obljubiti, da bo sprejel kraljevega odposlanca, ki naj bi izročil sultanu veliki križec Izveščarjevega reda. Trikupis je sklenil odkloniti zahtevo Turčije, da se odpokliče grški konzul v Monastiru.

London, 2. maja. Jutri se bo spodnji zbornici izročila predloga o pomnožitvi orožne sile.

Umrli so:

26. aprila. Marija Bončar, posestnikova hči, 14 let, Pred Škofjo št. 17, jetika.

27. aprila. Helena Merjušič, krčmarjeva žena, 40 let, Tržaška cesta št. 19, otrpnenje črevesa. — Jera Ullé, gostija, 76 let, Marije Terezije cesta št. 1, kap.

28. aprila. Marija Bricel, posestnica, 45 let, sv. Martina cesta št. 1, kap. — Ljudovit Rilling pl. Rüdinger, umirovljeni polkovnik, 83 let, Stari trg št. 21, vodenica.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		srakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. jut.		733.9	13.4	sl. jzap.	jasno	
1. 2. u. pop.		733.8	16.8	"	oblačno	0.00
9. u. zveč.		735.1	12.2	"	"	

Jutranja zarija in jasno, pozneje oblačno in vetro. — Srednja temperatura 13°C, za 1-8° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

2. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	79 gl. 30 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16%	80 " 50 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " 45 "
Papirna renta, davka prosta	93 " 80 "
Akcije avstr.-ogerske banke	872 " — "
Kreditne akcije	278 " 20 "
London	126 " 80 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 03 "
Cesarski cekini	5 " 95 "
Nemške marke	63 " 22 1/2 "

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer

za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobani zastonj in franko.

OTOMANE,

!!gl. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3, (pod mestnim trgom).

Uzorec blaga resnim kupecem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špecialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje.

Ustanovljena leta 1847.

Tovarna za pohištvo

J. J. NAGLAS - A

Ljubljana,

Turjaški trg št. 7,

priporoča se za napravo vseh v to stroko spadajočih predmetov, posebno pa

cerkvene, hišne in gostilničarske oprave

po najnižjih cenah. (36)

Cenilniki gratis in franko.

Preselitev in priporočilo.

Slavnemu občinstvu, zlasti prečastiti duhovščini najljudneje nazonjam, da sem se preselil s svojo

klobučarsko in krznarsko trgovino

v Kirbiševo hišo na Kongresnem trgu poleg gledališča.

Zahvaljevaje se p. n. občinstvu za dosedanje zaupanje, obljubujem, da bom najtočneje izvrševal vsa naročila ter z dobrim, bodisi klobučarskim bodisi krznarskim blagom zadovoljeval vsestranskim zahtevam.

Odličnim spoštovanjem

A. Krejči,

(2) klobučar in krznar v Ljubljani.

Razprodaja.

Ker nameravam razpustiti trgovino s podobami, razprodam

nad 200 oljnato-tiskanih slik

v baroknih zlatih okvirih pod tovarniško ceno.

Prodajam tudi cerkvene in salonske lestenice (lustre) pod tovarniško ceno.

Ob enem priporočam svojo bogato zalogo

steklenega blaga (2)

po najnižjih cenah.

Peregrin Kajzel,

Stari Trg št. 15 v Ljubljani.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkvi v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano realno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnaté barve v ploščevinastih pušicah (Bleebüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Priporočamo novo izbiro.

Spomini prvega svetega obhajila:

Svitli (bronzirani) št. 1000	100 kosov	gl. — 80
Črni št. 1001		1—
Pobarvani št. 1003		2-50
S tiskanim robčekom (relief) lepo pobarvani št. 1004		3-60
Na čipkastem papirju z lepim barvenim tiskom št. 1006		4-50
Jeklorez št. 1007		4-50
Z zobčatim zlatim robčekom št. 1009		5—
Na debelem papirju s pisanim robčekom in z lepim oljnatim tiskom št. 1014		5-50
Ravno tisti z drugo predstavo št. 1015		6—
Bolj lični št. 1016		6-50

Katoliška Bukvarna v Ljubljani

Stolni trg šte. 6. (1)

Na zahtevanje pošljemo vzorce.

Za Ljubljano in okolico

prodaja

raznesila,

kakor: dinamit, najboljše angleške užigalne vrvice in raznesilne kapice edini

Albin C. Achtschin

v Ljubljani.

Trgovec z železnino v gledaliških ulicah št. 8. (4)